

GORO

Al Vènt ad Tramontana e al Sóle

Un giórno, al Vènt ad Tramontana e al Sóle i iéra drìo barufare parché tuti dù i partandéva d'èsar più forte ad cl altro, quand ch'i à vist un òmo ch'al iéra drìo gnir avanti col mantèlo indòso. Alóra, i dù ch'i s barufava i s'è més d'accòrdo che i aràv cunsiderà al più fòrto chi ch'és fat cavàr d'adòso al mantèlo al òmo.

A cal punto, al Vènt ad Tramontana l'à cumincià a supiàr da mati, ma più l'supiava e più l'òmo al sa stricava indòso al mantèlo. Ala fin al pòar Vènto al s'è dovést arèndre. Alóra, al Sóle l'è gnù fóra dai nuvle e dòp pòc tèmpo l'òmo, ch'al n'in podéva più dal caldo, al s'è cavà via al mantèlo. E csì la Tramontana l'è stà costréta a dir che a iéra véra che al Sóle al iéra più fòrt che éla.

T'èla piásésta la fòla? La vléna cuntàr n'antra volta?